

4. po VN, 21.4.2024

JA SOM PREMOHOL SVET

Ján 16, 29-33: Jeho učeníci povedali: Ajhľa, teraz hovoríš otvorene a nie v obrazoch. ³⁰ Teraz vieme, že všetko vieš, a nepotrebuješ, aby sa Ťa niekto spytoval. Preto veríme, že si od Boha vyšiel. ³¹ Ježiš im odpovedal: Teraz veríte? ³² Ajhľa, prichádza hodina a (už) prišla, že sa rozprchnete každý svojou stranou a mňa necháte samého. Ale nie som sám, lebo Otec je so mnou. ³³ Toto som vám povedal, aby ste mali pokoj vo mne. Na svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet.

Najznámejší príbeh mimetickej teórie umenia (umenia absolútnej podobnosti a prirodzenosti) zaznamenaný Plíniom ml. nám približuje súboj gréckych umelcov Zeuxida a Parrhasia. V snahe zistiť, ktorý z nich je lepším maliarom, Zeuxis namaľoval hrozno tak verne, že sa ho pokúšali zobrať vtáci. Parrhasios svojho kolegu zmiatol namaľovaným závesom, ktorý sa Zeuxis pokúsil odhrnúť, aby si zahalený obraz prehliadol. Obrazy boli namaľované tak dokonale, že dokonca ani vtáci nerozoznali pravé hrozno od namaľovaného a Parrhasios si z neho chcel vziať ochutnať a samotný Zeuxis nevedel rozoznať skutočný záves od toho na obraze. Obaja pozerali na obraz pred sebou a nevideli ho, až keď na neho siahli.

Sám Ježiš Kristus, ako verný obraz svojho Otca v tomto svete nebol všetkými videný, prijatý a pochopený. V ňom bolo vykreslené a zjavené všetko, čo Boh chcel zjaviť svetu a ľudia sa na Ježiša pozerali a v skutočnosti nevideli to, čo mali vidieť. Až na niekoľkých, ktorí si na ten Bohom zjavený obraz siahli vierou a dovolili si uveriť, že to, čo vidia, je pravdou a skutočnosťou.

Prečítané verše nám hovoria o tom, že **učeníci ako keby konečne objavili obraz, na ktorý sa tak dlho pozerali a nevideli ho. Ako keby sa prebrali z duchovnej strnulosti a slepoty a posunuli sa k úžasu nad tým, že konečne vidia to, kým skutočne Ježiš je.** „Ajhľa, teraz hovoríš otvorene a nie v obrazoch.“ (v. 29). Tento rozhovor sa udial po tom, čo im Ježiš oznámil, že onedlho od nich odíde. A učeníci vyznávajú: „**Teraz vieme, že všetko vieš, a nepotrebuješ, aby sa Ťa niekto spytoval. Preto veríme, že si od Boha vyšiel.**“ (v. 30).

Bolo to pozoruhodné vyznanie viery. Vyznanie, ktoré mení ich pohľad i životný postoj. **Teraz veríme! Veríme, že si tým, za koho sa vyhlasuješ.** Zistili sme, že všetko vieš. Že nie je nič, na čo by si nedokázal odpovedať. Veríme, že si vyšiel od Boha. Veríme a máme z toho radosť.

Máte radosť zo svojej viery? Prináša vám poznanie, objavenie Ježiša, radosť do vášho života? Dovolili ste si uveriť, že to, čo nám Ježiš zjavuje a zvestuje svojím životom, je PRAVDA?

Učeníci svoje vyznanie viery postavili na Ježišovom uistení, že ich Boh, nebeský Otec miluje, pretože uverili v Jeho Syna (v. 27). A na Ježišovom potvrdení, že On sám vyšiel od Otca a vráti sa k Nemu (v.28).

Nebolo nič, čo by Pán Ježiš viac vstepoval svojim učeníkom, ako **to, odkiaľ prišiel a kam sa vracia.** To **bolo alfa a omega Jeho zvesti.** Ježiš Kristus ako Vykupiteľ, zjavený Boh v tele, ktorý prišiel na zem z nebeskej slávy, sa vráti do svojej slávy späť. V tých niekoľkých slovách z 28. verša je zhrnutie celého kresťanského vyznania. A to vyznanie Ježiš podčiarkuje uistením o Božej láske k nám, ktorá sa dokazuje vo vypočutí modlitieb, ako Božieho potvrdenia našej viery.

Je ale možné mať vieru, mať istotu v tom, kým Pán Ježiš je, porozumieť tomu, čo hovorí a predsa podliehať vlastnej ľudskosti. Pán Ježiš o tom hovorí vo svojej reakcii na to, keď učeníci hovoria: „**Preto veríme...**“ (v. 30).

Ježišov komentár na ich vyhlásenie toho, že uverili, vracia učeníkov aj nás naspäť, na zem. Neznamená to, že by viera učeníkov nebola skutočná. Ani to neznamená, že to, na čom založili svoje vyznanie viery, nebolo pravdivé. Dokonca to neznamená ani to, že Ježiš pochybuje o ich viere. Ježiš nikdy nepochybuje o našej viere. Raz som čítala myšlienku, že najväčším fanúšikom našej viery je sám Ježiš Kristus. Ale On tiež rozumie našej ľudskosti. A vie, že aj v živote učeníkov a aj v našom živote sú a aj prídu okamihy, kedy Ho jednoducho „opustíme“.

Pán Ježiš len jemne upozorňuje učeníkov, že prídu chvíle, kedy podľahnú slabosti, budú mať strach, prídu pochybnosti. To je odvrátená strana našej viery. A Pán Ježiš cíti potrebu nás na to upozorniť. Nie preto, aby nás znechutil. Ale preto, aby nás ochránil pred absolútnou stratou viery. Ak by učeníkov neupozornil na to, že takéto chvíle môžu prísť a aj prídu, boli by postavení zoči-voči svojej slabosti a mohlo by ich to zničiť. Mohlo by to celkom zničiť ich vieru.

Podľa psychológov k možným reakciám na nepripravenosť zo zlyhania patrí strata motivácie, frustrácia, vyčerpanosť či sebanegativizmus. Učeníci boli tak nadšení tým, že zrazu sa im Ježišove slová zdali tak jasnými, že vyznanie „**Teraz veríme..**“ z nich priam vytrysklo. A ešte si ho vedeli aj zdôvodniť. No ich Učiteľ vedel, že ešte nevedia všetko. Že podstata viery ešte len musí prísť a tým bola Jeho smrť a vzkriesenie. Až vtedy, keď si prejdú najväčšou bolesťou a súčasne najväčšou radosťou a úžasom, budú mať **skutočný základ svojej viery. Ježiša nie len ako zaslúbeného Mesiáša, ale ako Pána a Boha, ktorý síce odíde k svojmu Otcovi, ale naďalej ostane vo svete, s nimi i s nami, cez svojho Ducha.** A tak len dodáva: „**Ale nie som sám, lebo Otec je so mnou.**“ Hoci podľahnete slabosti, ujdete odo mňa, nebojte sa, ja nebudem sám. Bude so mnou môj Otec. Tak, ako je aj s nami dnes, cez svojho Ducha. A rovnako, ako cez svojho Ducha bol aj s učeníkmi po Ježišovom odchode zo zeme.

A napokon ich utešuje príslubom pokoja v Ňom, pretože On je ten, kto premohol svet. **Ježišovou túžbou je, aby mali pokoj, nech sa v ich živote stane čokoľvek.** A príde aj súženie v rôznych podobách. Pod súžením si môžeme predstaviť veľkú škálu vecí. Od telesného i duševného utrpenia, cez veľké trápenie, starosti, ťažkosti, nemoci, strach, neistotu. No Pán Ježiš hovorí: „**Toto som vám povedal, aby ste mali pokoj vo mne.**“ (v.33).

Základom tohto pokoja je istota, že je to práve Ježiš, ktorý premohol svet.

Kristovo víťazstvo na Golgote je triumfom každého veriaceho človeka. V tom „**premohol svet**“ je **Ježišovo víťazstvo nad Božím nepriateľom i nad smrťou. No je v ňom aj Jeho víťazstvo v životoch všetkých tých, ktorí v Neho uverili, ako vo svojho Spasiteľa. A Ježiš je víťazom aj vo všetkých našich zápasoch viery. To je to, v čo môžeme dúfať, v čom môžeme mať nádej, a o čo môžeme oprieť svoju vieru, aj keď zlyháme a podľahneme slabosti.** Amen.